

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 27, št. 11
NOVEMBER 2007

V TEJ ŠTEVILKI

- ◇ DOMOLJUB V ŽIVLJENJU IN SMRTI
- ◇ PRIPRAVA NA SV. BIRMO
- ◇ KLIČEMO "112"
- ◇ OBVESTILA

NAGOVOR OB ODPRTEM GROBU

Bog, ki je ljubezen, nam govori na različne načine, da bi lahko prispeli v našo domovino, ki je v nebesih. Danes nam govori po smrti našega brata.

Foto: Tomo Sirle

To je zelo močna, pretresljiva govorica, prodirajoča v globino srca, toda polna svetlobe, miru in življenja. To potrjujejo besede evangelija, ki pravijo, da hoče biti Jezus blizu tistim, ki so žalostni, ki so potopljeni v bolečino in obup. Z dogodkom Lazarjeve smrti Jezus vodi navzoče k veri; k veri, ki daje človeku večno življenje.

Ko Marija pade k Jezusovim nogam, slišimo stavek, v katerem se morda skrivajo celo očitki: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl.« Mnogo ljudi se ob smrti svojcev odzove podobno. Smrt jemljemo kot prekletstvo in dokaz, da nas je Bog zapustil, da je Bog krut, da se ne zanima zame, da

me rani. To je drža človeka, čigar življenje ni osvetljeno z lučjo vere. Kristusova globoka ganjenost izraža njegovo ljubezen do človeka, ki je v smrti. Ne v fizični smrti, ki je prehod v večno življenje, katero so si želeli svetniki in pred katero niso klonili mučenci. Gre za ontološko (bivanjsko, notranjo) smrt, duhovno smrt, ki jo okuša človek, ki živi v grehu. Ta Lazar sva jaz in ti. Kristus noče pustiti tebe in mene v grobu, temveč nas z močjo svoje besede kliče: »Lazar, pridi ven!« Morda je to za nas edina priložnost, da bi se naše življenje spremenilo, da bi sijaj vstajenja prižgal luč upanja v našem tvojem srcu.

Bratje in sestre, prepričani smo, da danes naš brat, čigar življenje je bilo v zadnjem času zaznamovano s trpljenjem, a je hkrati tudi pričevalo o veri v Kristusovo vstajenje, z nami slavi to Evharistijo, skupaj s svetniki v nebesih. Prosimo Gospoda, da bi dal našim srcem tolažbo, ki izvira iz vere.

Andrzej Gosek

DOMOLJUB V ŽIVLJENJU IN SMRTI

Deževni popoldnevi in dolgi jesenski večeri me po dolgem in dejavnem letu umirijo. Več časa imam zase in za svoje bližnje, znance in sorodnike, katerim se lahko več posvetim, še posebej ob prvih jesenskih praznikih.

Osrednji, za katerega ni slučajno, da je umeščen v čas, ko narava v svojem ritmu odмира v zimo, me opominja na neizbežen konec zemeljskih

stvari. Tudi o človeški minljivosti, ki jo tako prvega dne meseca novembra praznujemo v prazniku vseh svetnikov. Praznujemo mi, živi; umr-

li so že prerajeni v večnost – s praznovanjem na tem svetu nimajo prav ničesar več, v duhovni perspektivi je celo vseeno, kje in kako so poko-

pani. Pa vendar se srečujemo na pokopališčih ob grobovih naših rajnih, ker le ni tako preprosto. Zaradi nas, živih.

Ljenko, moj daljni sorodnik po materini strani, se je maja meseca leta 1945, ob koncu druge svetovne vojne, z domobransko vojsko in množicami civilistov umaknil na Koroško. Povratak domov ni bil več mogoč. Kot politični begunec je v Avstraliji našel novo domovino in začel znova. Vseskozi je bil goreč domoljub, od delavca, pisca in kiparja, dejavnega člana mnogih slovenskih združenj, do vidnega politika v desnem krilu avstralske liberalne stranke. Priznati moram, da mi njegovo življenje, drža, dejanja in odločitve, predvsem med drugo svetovno vojno, v mnogočem postavljajo nova in nova vprašanja. Za mnoge je veljal za kontraverzno osebo; kakorkoli že, v eni svojih zgodb je takole zapisal: »Poslovil se bom od tega sveta v svojem prepričanju. In cel ta svet, vsa zgodovina, je ogromen mozaik, sestavljen iz takih prepričanj. Bog, ki edini ima pravično tehtnico, pa je človeštvu ne posoja.«

Poslovil se je, leto dni tega je bil kremiran in pokopan v Sydneyu. Če kdo, potem je njegova življenjska sopotnica Beverly vedela, kako močno je ljubil slovenstvo in rodno grudo. Presodila je, da bo prav, in tako je nekaj Ljenkovega pepela prinesla v Logatec, v njegov domači kraj. Tisto

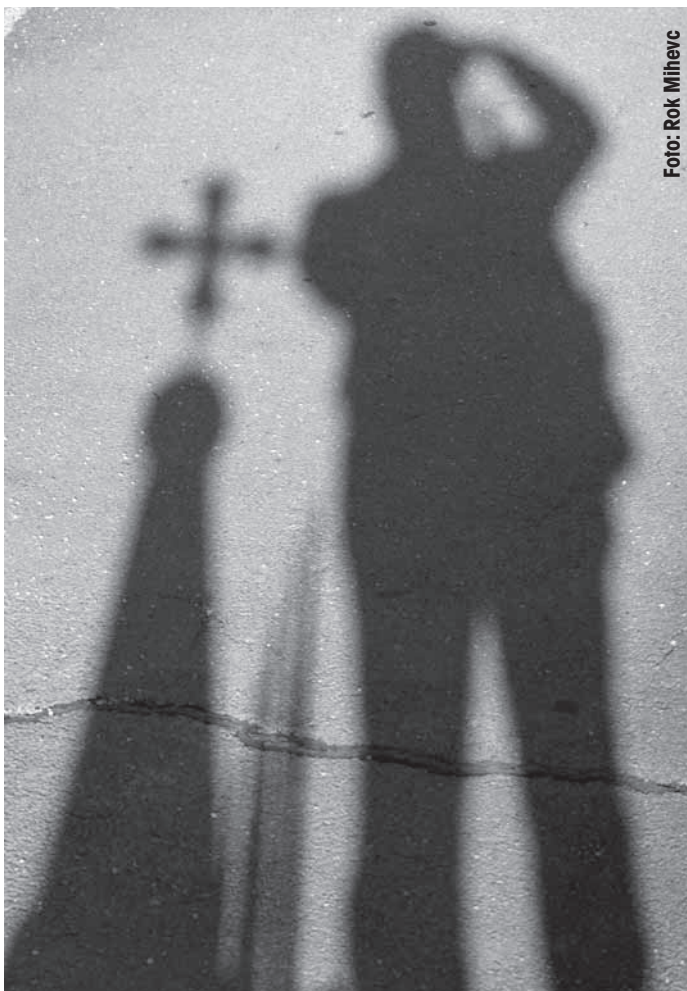

Foto: Rok Miševc

popoldne smo se z duhovnikom zbrali na pokopališču, kjer ležita Ljenkova starša. Nismo se zbrali samo v molitvi, ampak tudi zaradi simbolnega dejanja, ko smo del zemeljskih ostankov slovenskega sina položili k materi in očetu v slovensko zemljo. Saj, kot je dejal škof Slomšek: »Tudi v nebesih bom Slovenec,« velja za vse nas, tako v duhovnem kot tvarnem smislu. Tudi na rodno grudo smo

skozi življenje vezani. Iz zemlje smo namreč ustvarjeni in vanjo se vračamo.

Da bi le Bog dal in sreča junaška, tudi tebi, dragi bralec, da boš potem, ko te bo poklical nebeški Oče, položen k zemeljskemu. In dolgo te že ne bo več, ko boš v žlahtnem spominu ogrel srca zbranih ob svojem grobu, v tistem mrzlem, deževnem novembrskem popoldnevu.

Jan

Teče že zadnje od dveh let, ko se skupina mladih kristjanov pripravlja na prihod sv. Duha, na zakrament svete birme. V tem letu nas je kar nekaj čez sto. Vsi ti mladi kristjani pa prav gotovo potrebujemo podporo staršev, katehetov in tudi vodij birmanskih skupin. Prihod sv. Duha ni zgolj obred, ampak trenutek, ko te sv. Duh obišče in ti tudi vlije svojih darov.

Foto: Tomo Sirle

Zato se vsi birmanci pogovarjamo in razmišljamo v smeri, naj nam sv. birma ne bo le obred, po katerem »nam ni treba več hoditi k maši, ker tako hočejo starši in g. župnik«, ampak se moramo nanjo res dobro pripraviti.

Sv. Duh bo prišel nad vsakega posameznika, mu vлил svoje darove in ga razsvetljeval. Mnogi se tega ne zavedajo prav dobro, ker jim je pomembno samo, da bodo imeli listek, da so bili pri birmi.

Vendar: kako biti pripravljen na ta veliki zakrament?! Vsak si odgovarja po svoje. V sebi moraš imeti res »dobro počiščeno«, da si lahko popolnoma odgovoriš. Biti pripravljen ... Morda to, da se zavešaš, da te ima On res rad, da ti je dal življenje. Da ti omogoča, da lahko obiskuješ verouk, saj mnogim to ni dano ...

Da ti bo pomagal, da s prihodom sv. Duha zoriš v dobrega in zglednega kristjana, ki je zvest sebi in Bogu. Odrasli nam vedno prigovarjajo, naj si večkrat odgovarjamo

na to vprašanje, ki je za mnoge težko in nam ga pomaga razvozlati tako g. župnik kot tudi naši starši.

Da pa bi še bolj odkrivali smisel vere, smisel svete birmе, moramo birmanci v času priprav obiskati dvoje duhovnih vaj, kjer se družimo enaki z

enakimi in se pogovarjamo – skozi smeh, pesem, veselje in igro odkrivamo Njega, ki nas ima tako neizmerno rad.

Vemo, da smo na dobri poti. Na poti odkrivanja Tistega Najvišjega. In On sam nam bo pomagal, ko si ne bomo znali odgovarjati na vprašanje:

»Kako naj se pripravim na birmo?!«

Dragi sobirmanci, ne bojte se, saj je On z nami na vsakem koraku na poti do birmе, na poti, ko postajamo zrelejši, in na poti do tja, kjer se bomo skupaj veselili in radovali!

Neža

DAN SLUŽENJA

Pomemben del kristjanovega življenja je služenje. Služimo Bogu, bližnjemu, sebi itd. Naš razpoznavni znak naj bo dobrota, odpuščanje in medsebojna ljubezen.

Foto: Tomo Širle

Sončnega popoldneva na tretjo septembrsko nedeljo je potekal v naši župniji že tradicionalni »dan služenja«, na katerega povabimo bolnike, invalide in ostarele. Udeležba

je bila kar precejšnja, prišli so oskrbovanci doma v Grampovčniku, Doma Marije in Marte in seveda ostareli, bolni in invalidi, ki preživljajo jesen svojega življenja pri

svojcih na svojih domovih. Pri sveti maši je bilo prav posebno svečano vzdušje, vela je neka domačnost in drugačnost. Kako tudi ne, saj je bilo med nami veliko

število preizkušenih bratov in sester. Želeli smo se jim zahvaliti za vse, kar so do brega storili v življenju, jim polepšati popoldan, saj sado-ve njihovega truda prav go- tovo žanjemo prihodnji ro- dovi. Pri maši je bila možnost bolniškega maziljenja, za ka- terega se je odločilo veliko število prisotnih, prav tako so starejši aktivno sodelovali pri sveti maši z branjem prošenj, zahval itd.

Po končani sveti maši je bilo v kapeli krajše druženje ob pogostitvi, goste so čakale obložene mize z domačimi dobrotami. V prijetnem po- govoru, druženju in petju je čas hitro minil. Neka pova- bljenka mi je dejala, da prav nobenega dela več ne zmore, ostala ji je edino molitev.

Pomislila sem, kako smo v aktivnem delu življenja vpe- ti v tisoč in eno skrb in nam prav za tako pomembno opravilo, kot je molitev, tisto najpomembnejše, pogosto - po naši krivdi - zmanjka časa. Kadar pa potrka na naša vra- ta bolezen ali starost, pa ima- mo nenadoma časa na pretek in šele takrat lahko res osmi- slimo svoja življenja v sobi- vanju z Jezusom.

Za pomoč pri izvedbi »dne- va služenja« se je potrebno zahvaliti vsem: obema go- spodoma župnikoma, članom ŽPS, sodelavcem Karitas, ska- vtom, pevcem idr.

Vsem Bog povrni!

Helena

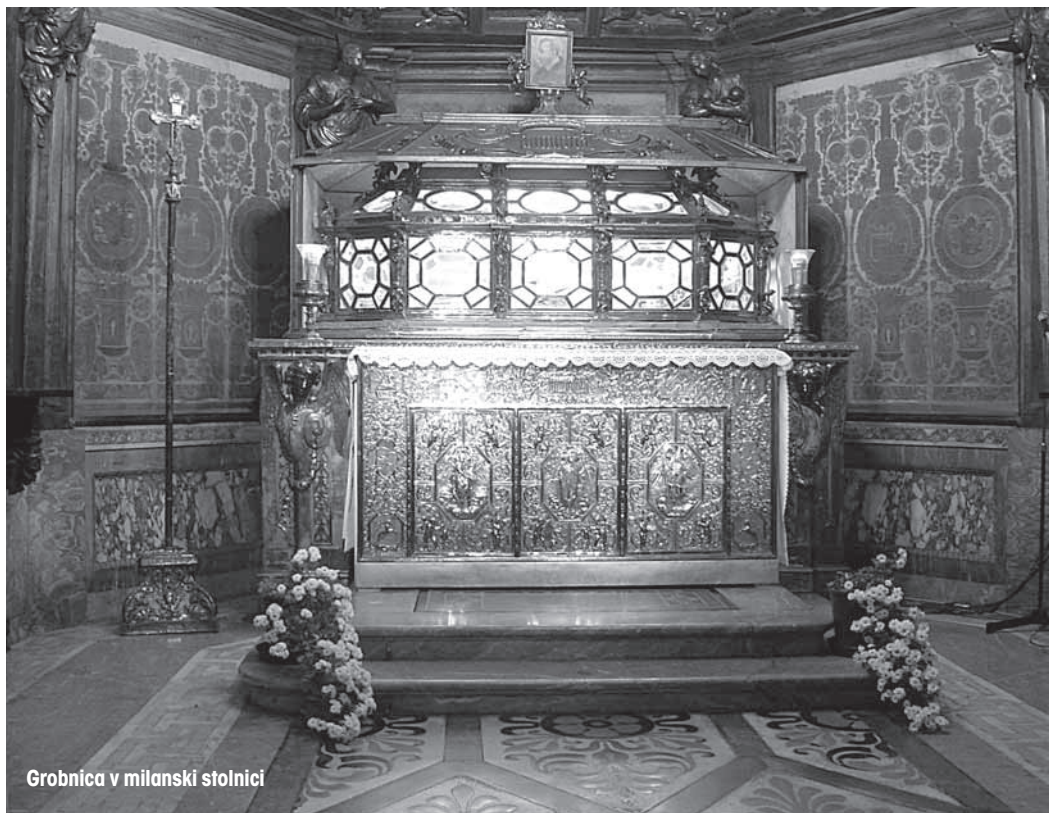

KAREL BAROMEJSKI,
milanski nadškof
(1538-1584)

Rodil se je 2. oktobra 1538 kot tretji otrok senatorja Gi- lberta Borromea in Mar- garete Medici. Starši so bili pobožni, globoko ver- ni in dejavni v ljubezni do bližnjega.

Kip v Aroni - Italija

Grobnica v milanski stolnici

Tudi jaz sem vesel, da sem imel verne starše in da so mi dali ime po tem svetniku. Iz moje rane mladosti ne obstaja veliko slik z očetom in mamom. Imam pa fotografijo, ki mi je dragocena. Na njej me oče drži za roko in spremlja štiriletnega nagajivca v našo farno cerkev s piščalko v roki. To je ena najlepših slik. V domači cerkvi sem bil tudi krščen.

Takrat je bil krstnik pod korom, ograjen z ograjo. Pri obnovi notranjščine cerkve je bil prenešen na mesto, kjer je še danes. Pre-

mestitev krstilnika je z vso natančnostjo izvedel danes že pokojni Vinko Fortuna, pri čemer sem mu pomagal tudi jaz. Premestitev krstilnika ni bilo lahko delo, ker smo na mestu, kjer stoji, nalleteli na veliko skalo, katero je bilo potrebno poglobiti. To delo je z veseljem opravil Tone Mohor.

Lepe spomine imam tudi na mamom. Še čisto majhen sem jo spremljal, ko je odšla k spovedi. Ves čas sem jo držal za roko, ki je nisem spustil tudi v spovednici. To se je zgodilo pred več kot

šestdesetimi leti, a je spomin še vedno živ.

Moj zavetnik Karel Baromejski je postal nadškof. Leta 1565 je v njegovem naročju umrl njegov stric – papež Pij IV. Karel Baromejski je živel kratko in polno življenje. Umril je pri šestinštiridesetih letih. Za svojega zavetnika so si ga izbrali dušni pastirji, vzgojni zavodi in semenišča.

Z ženo sva obiskala njegov grob, ki je v kripti milanske stolnice. Tam sem molil zanj in za svoje starše.

Karol

Osemnajstega septembra je celotna država Slovenija vsaj za nekaj dolgih trenutkov onemela ob katastrofi, ki jih je povzročila naravna ujma. Vse kar se je dogajalo predvsem v Železnikih in še nekaterih drugih krajih je posledično povezalo vse državljane v eno samo veliko družino. Klic »NA POMOČ« ni izzvenel v prazno in Slovenci smo najprej sebi in celemu svetu dokazali, da v nas (hvala Bogu) še ni umrl občutek za sočloveka.

Tako kot ob vseh naravnih nesrečah je številka 112 prva, ki sprejema klice na pomoč. Gasilske enote tako profesionalne kot prostovoljne združujejo srčne in pogumne može in ponekod tudi žene, ki se brez pomišljanja odzovejo in rešujejo kar je možno rešiti. Osemnajstega septembra so se odzvala tudi prostovoljna gasilska društva naše občine, zato je prav, da občanom povemo več podrobnosti o tej humani akciji

Gospod Franci Jesenovec poveljnik PGD Dolenji Logatec, je prijazen sogovornik. Že trideset let je prostovoljni član društva in v tem času se je srečeval z mnogimi zgodbami v katerih je pomagal reševati tako človeška življenja kot materialne dobrine. Za delovanje v društvu ga je navdušil oče in nikoli mu ni bilo žal za čas, ki ga je porabil, da je dodobra spoznal delo gasilca-prostovoljca.

Katastrofe, ki jih povzroči nepredvidljiva narava so vedno neznanka in terja od slehernega člana visoko stopnjo zbranosti, predvsem pa usposobljenosti, da je v odločilnih

trenutkih, ko je potrebno delovati zgolj s hladnim razumom, pomoč učinkovita. V takih trenutkih in okoliščinah nihče, ki se reševanja udeležuje ne pomisli, da izpostavlja svoje zdravje, pogostokrat tudi življenje. Ko so tega, z naravno katastrofo zaznamovanega dne prejeli klic po pomoči, so se v kratkih dveh urah zbrali in ob sedmih zvečer že delovali na samem kraju, kjer je vodna ujma pustošila in uničevala vse, kar je bilo zgrajenega s človeškimi rokami. Ekipa dolnjelogaškega društva je črpala vodo iz povsem zalitega zdravstvenega doma, kjer so bile uničene vse aparature, dokumentacija in ostali inventar. V naslednjih dneh so skupaj s prostovoljnimi člani društev iz Rovt, Medvedjega Brda, Hotedršica, Laze in Gorenji Logatec, sodelovali pri čiščenju in odvažanju nanešenega peska, blata in drugih materialov predvsem okrog domačij. Njihovo delo je bilo poplačano z globoko hvaležnostjo domačinov, ki so jim jo izkazovali na vsakem koraku. Sodelovanje v tako obsežni akciji je terjalo dobro logistično podporo, za kar je

bilo poskrbljeno. Tako je bila sama reševalna akcija dobra in učinkovita.

Na vprašanje koliko ur je v svojem dolgoletnem stažu kot prostovoljec »podaril« za skupno dobro, se gospod Franci le skromno nasmehne in pove, da takšne osebne evidence nima. Se je pa razgovoril o samem delovanju društva, ki vključuje vse od pionirjev do veteranov. S kančkom žalosti pove, da današnji časi niso naklonjeni prostovoljstvu v gasilskih društvih. Mlade, katere bi z veseljem sprejeli v svoje vrste ni na pretek, ker prostovoljno delovanje ni povezano z dobičkom ampak z odpovedjo in zastojnim (so)delovanjem. To pa v današnji porabniški družbi nagovarja le redke. Prostovoljci ob raznih akcijah, kjer rešujejo, koristijo svoj redni letni dopust, če jim ga delodajalec le omogoči. Namreč mnogi se srečujejo z nerazumevanjem ob takšnem udeleževanju, ker s svojo odsotnostjo v delovni organizaciji »povzročijo izgubo«, v logiki kapitalistične družbe, ki se razrašča tudi v naši državi, pa šteje le dobiček. Tako se gasi-

lec-prostovoljec srečuje s paradoksom sodobne družbe, ko je na eni strani neobhodno potreben in koristen, po drugi strani pa podvržen onemogočanju, da se akcije udeleži za kar je pripravljen koristiti svoj letni dopust.

Čeprav časi niso naklonjeni obstoju in razvoju prostovoljnih društev, pa gospod Franci ostaja optimist. Prepričan je, da se bodo vedno našli mladi ljudje, ki nosijo v sebi to človekoljubno poklicanost in se nanjo odzvali. Za vse, ki jih delovanje v gasilskem društvu zanima, pripravijo enkrat letno dan odprtih vrat. Člani društva pa nimajo le obveznosti. V svojih programih organizirajo izlete za mladino, letovanje na morju, predvsem pa skrbijo za lepe medsebojne odnose. Naj na tem mestu zapišem, da se mladi, ki jih zanima delo v društvu, lahko oglasijo vsak petek ob 17. uri v Gasilskem domu, kjer jih bodo z veseljem sprejeli člani društva in jim podrobno razložili, kaj pomeni postati gasilec-prostovoljec.

Naj bo na koncu tega prispevka zapisano: HVALA VAM GASILCI PROSTOVOLJCI! Zaradi vaše prisotnosti v naši že precej razčlovečeni družbi, je življenje bolj prijazno. Vaša pripravljenost, da ste vedno na razpolago, ko vas potrebujemo, pa nam sporoča, da bi se morali večkrat spomniti na vas tudi v drugačnih, bolj mirnih okoliščinah.

Metoda

Foto: Nejc Jemec

Foto: Tanja Pelko

Foto: www.zeleniki.info

Sodelovanje cerkve in države

Vseh teh in mnogih drugih dejavnosti Cerkev ne more niti približno sama finančno pokriti iz svojih dosedanjih virov. Ti so skoraj izključno sloneli le na prostovoljnih darovih vernikov. Vendar je vsakemu resnemu opazovalcu jasno, da Cerkev ne vzdržuje cerkva samo za lastne potrebe, ampak ima od tega koristi celotna družba, saj so kot izjemni kulturni spomeniki posebna dragocenost naše pokrajine in neprecenljivi del vsega narodnega bogastva. Brez njih Slovenija ne bi bila to, kar danes je. Če je bilo njihovo vzdrževanje doslej skoraj izključno na ramah vernikov, v resnično demokratični družbi

ne more ostati pri tem. To so pred nami spoznale vse druge z nami primerljive države.

Podobno se Cerkev pri svoji dobroti ne omejuje na pomoč samo vernim ljudem, ampak jo deli vsem potrebnim, ne glede na vero, raso, jezik ali drugo. Enako je pri oskrbi bolnikov, zapornikov, vojakov ... Tudi če Cerkev ustanavlja svoje šole, otroške vrtce, domove za ostarele, ne omejuje dostopa do tega samo na verne ljudi. Končno tudi pri verouku ne vzgaja mladih samo z verskega vidika, ampak tudi etičnega, kulturnega in splošno človeškega. Zato Cerkev ne samo pričakuje pomoč države oziroma celotne

družbe pri svojem delu, ampak jo zaradi koristi, ki jih od njenega delovanja ima celotna družba, povsem upravičeno tudi zahteva. Tak zahtevek ji pripada po načelu pravičnosti, demokratičnosti, pa tudi po logiki čistega ekonomskega računa. Z razmeroma majhnim vložkom lahko namreč država prek Cerkve angažira tudi mnogo prostovoljcev, ki delujejo v korist drugih predvsem iz verskih nagibov, in na ta način zmanjšajo breme vseh državljanov. Tako prihranjena sredstva se lahko potem koristno uporabijo drugod.

(Se nadaljuje.)

Foto: Tomo Strle

OBVESTILA

1. novembra, na dan VSEH SVETIH, bo ob 14. uri sveta maša, nato molitve za rajne na pokopališču. Ob 18. uri bo molitev ROŽNEGA VENCA za rajne v župnijski cerkvi.

2. decembra bo nabirka
– »ofer« –
za našega kaplana
Andrzejca Goska.

4. novembra,
na ZAHVALNO nedeljo,
bo blagoslov kozolca po
sv. maši ob 10. uri.

CELODNEVNO ČEŠČENJE

bo 21. novembra.
Sv. maše ob 8. in 10. uri,
ob 18. uri bo sv. maša,
sklep in litanije.

25. novembra bo na Vrhniki
DEKANIJSKO srečanje članov ŽPS.
Gost bo Christian Gostečnik DJ.

DAJ MI SMISEL ZA HUMOR

Daj mi dobro prebavo Gospod,
pa tudi kaj, kar bom imel prebaviti.
Daj mi telesno zdravje,
pomagaj mi, da ga, kolikor je mogoče, ohranim.
Daj mi sveto dušo, Gospod, usmerjeno v lepoto in čistost,
tako da se ne bo zgražala, ko bo videla greh,
ampak bo pomagala popraviti položaj.
Daj mi dušo, ki ne bo poznala dolgočasja,
vzdihovanja in stokanja.
Ne daj, da bi si delal preveč skrbi
s to nadležno rečjo, ki se ji pravi »jaz«.
Gospod, daj mi smisel za humor,
da bom znal nekaj potegniti iz življenja
in pomagati, da bo tudi drugim v korist.

AMEN.

Sv. Tomaž More

KOLEDAR NOVEMBER 2007

1. november – VSI SVETI;

sv. maše ob 8., 10. in 14. uri, nato molitve za rajne na pokopališču.

Ob 18. uri molitev rožnega venca za rajne v župnijski cerkvi.

Ob 20. uri KATEHEZA za odrasle in mladino.

2. november –

SPOMIN VERNIH RAJNIH,

sv. maša ob 8. in 18. uri; obisk bolnikov na domu.

3. november – od 16. – 18.

ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

4. november – 31. NAVADNA – ZAHVALNA nedelja;

sv. maša ob 8. in 10. uri.

Po obeh mašah bo zahvala za opravljeno delo pri kozolcu na cerkvenem vrtu za cerkvijo.

Ob 20. uri srečanje I. zakonske skupine in KATEHEZA za odrasle in mladino.

5. november – po sv. maši

srečanje skupine KARITAS; ob 20. uri srečanje KATEHETOV.

6. november – ob 19. uri srečanje birmanskih voditeljev;

8. november – ob 20. uri KA-TEHEZE za odrasle in mladino:

9. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE;

10. november – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

11. november – 32. NAVADNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje II. zakonske skupine in KATEHEZE za odrasle in mladino.

12. november – ob 19. uri srečanje ŽPS;

13. november – ob 18. uri sv. maša, nato kateheze za birmance in starše I. skupine;

15. november – ob 20. uri KA-TEHEZE za odrasle in mladino;

16. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE;

17. november – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

18. november – 33. NAVADNA NEDELJA;

sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje III. zakonske skupine in KATEHEZE za odrasle in mladino.

19. november – ob 20. uri priprava na sv. krst;

20. november – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše, II. Skupina;

22. november – ob 20. uri KA-TEHEZE za odrasle in mladino;

23. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE;

24. november – od 16. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved;

25. november – NEDELJA KRISTUSA KRALJA – KRSTNA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 20. uri KATEHEZE za odrasle in mladino;

27. november – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše III. skupine;

29. november – ob 20. uri KA-TEHEZA za odrasle in mladino;

30. november – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje MLADINE.